

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția I civilă

Decizia nr. 536/2019

Ședința publică din data de 7 martie 2019

Asupra cererii de revizuire, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la data de 15 iulie 2014, pe rolul Tribunalului Timiș, sub nr. x/2014, reclamanta SC A. SRL în contradictoriu cu pârâții Statul Român reprezentat prin Municipiul Timișoara prin Primar, Consiliul Local al Municipiului Timișoara și Primarul Municipiului Timișoara, a solicitat, în principal, obligarea acestora la achitarea în solidar a sumei de 738.541,152 RON, contravaloarea în euro a sumei de 168.156 euro, raportat la prevederile art. 1349, 1373 coroborat cu prevederile art. 1382, 1383 C. civ. În subsidiar, a cerut: obligarea în solidar a pârâților de rând 1 și 2 la plata către reclamantă a sumei de 369.270,576 RON contravaloarea în euro a jumătate din suma de 168.156 euro, cu titlul de despăgubiri conform art. 1350 C. civ. obligarea în solidar a pârâților de rând 2, 3 și 4 la achitarea către reclamantă a sumei de 369.270,576, cu titlul de daune, conform art. 1349 și art. 1373 C. civ.

Prin Sentința civilă nr. 607 din 8 mai 2017, Tribunalul Timiș, secția I civilă, a admis, în parte, cererea de chemare în judecată formulată de reclamantă și a obligat pârâții la plata, în solidar, către aceasta a sumei de 738.541,152 RON reprezentând contravaloarea sumei de 168.156 euro cu titlu de despăgubiri datorate în temeiul răspunderii civile delictuale. A respins cererea subsidiară formulată. A obligat pârâții, în solidar, la plata către reclamantă a sumei de 16.215,41 RON cu titlu de cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel pârâții Municipiul Timișoara, Primarul Municipiului Timișoara și Consiliul Local al Municipiului Timișoara.

Prin Decizia civilă nr. 141 din 21 septembrie 2017, Curtea de Apel Timișoara, secția I civilă, a admis apelul. A schimbat hotărârea apelată, sens în care a respins acțiunea reclamantei și a obligat-o pe aceasta la plata către pârâții apelanți a sumei de 5.495,20 RON cu titlu de cheltuieli de judecată.

Această ultimă decizie a fost atacată pe calea recursului de către reclamantă, calea de atac fiind înregistrată, pentru soluționare, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, secția I civilă.

În dosarul de recurs, reclamanta a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) și art. 4 raportat la art. 518 și 27 C. proc. civ. raportat la Decizia nr. 52/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Prin Decizia nr. 2893 pronunțată în ședința din camera de consiliu de la 13 septembrie 2018, în complet de filtru, instanța a respins, ca inadmisibil, recursul.

În fundamentarea soluției, Înalta Curte a reținut, în sinteză, că în cauza dedusă judecării decizia atacată cu recurs a fost pronunțată de instanța de apel într-o acțiune evaluabilă în bani, a cărei valoare se află situată sub pragul de 1.000.000 RON. Astfel, în raport de dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 și de Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial nr. 609/17.07.2018, a fost respins recursul ca inadmisibil.

În ceea ce privește cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale invocate, aceasta a fost admisă prin încheierea din 22 noiembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secția I civilă, fiind sesizată Curtea Constituțională.

La data de 29.10.2018, reclamanta SC A. SRL a solicitat revizuirea Deciziei nr. 2893/2018, în baza dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 6 C. proc. civ., cererea fiind depusă la secția a II-a civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Prin încheierea din 7 decembrie 2018, această instanță a trimis secției I civile a Înaltei Curți cererea de revizuire în discuție, în temeiul dispozițiilor art. 510 alin. (1) C. proc. civ., conform cărora instanța competentă să judece cererea de revizuire este instanța a cărei hotărâre se atacă.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, secția I civilă, la data de 8 ianuarie 2019, primind termen de soluționare la 7 martie 2019.

În cauză revizuenta a depus completare la cererea de revizuire formulată inițial, invocând motivul de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 11 C. proc. civ.

În motivare a arătat că, după soluționarea recursului în care i-a fost admisă cererea de sesizare a Curții Constituționale vizând neconstituționalitatea art. 521 alin. (3) și art. 4 raportat la art. 518 și 27 C. proc. civ. raportat la Decizia nr. 52/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în Monitorul Oficial a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 874/2018, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că dispozițiile art. 27 din C. proc. civ., în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, sunt neconstituționale.

Revizuenta a solicitat admiterea cererii de revizuire, schimbarea în tot a hotărârii atacate, cu consecința respingerii excepției de inadmisibilitate a recursului și reluarea procedurii de filtru.

Analizând cererea de revizuire sub aspectul admisibilității sale, Înalta Curte constată următoarele:

Prevederile art. 513 alin. (3) C. proc. civ. fixează limitele în care se poartă dezbaterile asupra unei cereri de revizuire, indiferent de motivul de revizuire pe care cererea se fundamentează. Astfel, dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază.

În speță, prin decizia nr. 2893 din ședința camerei de consiliu de la 13 septembrie 2018, pronunțată în complet de filtru, în condițiile art. 493 alin. (5) C. proc. civ., Înalta Curte de Casație și Justiție, secția I civilă, a respins ca inadmisibil recursul declarat de reclamanta SC A. SRL. Împotriva Deciziei civile nr. 141 din 21 septembrie 2017 a Curții de Apel Timișoara, secția I civilă, hotărârea fiind dată fără nicio cale de atac.

Prevederile art. 493 alin. (5) C. proc. civ. dispun: "În cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute la art. 488 sau că recursul este vădit nefondat, anulează, sau, după caz, respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată, fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac."

Rezultă deci că legiuitorul a optat ca deciziile pronunțate în condițiile art. 493 alin. (5) C. proc. civ. să nu fie supuse niciunei căi de atac, ordinară sau extraordinară, ceea ce duce la concluzia că aceste hotărâri nu pot fi susceptibile de a fi atacate cu revizuire sau contestație în anulare.

Așa fiind, Decizia nr. 2893 pronunțată în ședința camerei de consiliu de la 13 septembrie 2018 nu este supusă căii de atac a revizuirii.

În aplicarea prevederilor legale evocate anterior, Înalta Curte urmează să respingă, ca inadmisibilă, cererea de revizuire a Deciziei nr. 2893 din 13 septembrie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția I civilă, în dosarul nr. x/2014, formulată de revizuenta SC A. SRL.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge, ca inadmisibilă, cererea de revizuire a Deciziei nr. 2893 din 13 septembrie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția I civilă, în dosarul nr. x/2014, formulată de revizuenta SC A. SRL.

Fără cale de atac.

WWW.JURI.RO